

Sygn. akt III RC 139/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym : Przewodniczący : SSR Robert Kłosowski

Protokolant : sekretarz sądowy Joanna Kowalska

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2017 roku w Lidzbarku Warmińskim

na rozprawie sprawy z powództwa J. Z. (1)

przeciwko A. T. (1)

o ustalenie ojcostwa i alimenty na mał. A. Z. (1) oraz o zasądzenie świadczenia związanego z pokryciem kosztów związanych z ciążą i porodem, jak również kosztów trzymiesięcznego utrzymania matki w okresie porodu,

ORZEKA

I. ustala, że pozwany A. T. (1), ur. (...) w M., nazwisko rodowe (...), syn M. T. i Z. K., zamieszkały ul. (...) (...) (...) O., jest ojcem małoletniego A. Z. (1), urodzonego (...) w B., syna A. Z. (2) i J. Z. (1), którego akt urodzenia sporządzony został w Urzędzie Stanu Cywilnego w B. za nr (...);

II. ustala, iż małoletni A. T. (2) będzie nosił dotychczasowe nazwisko (...);

III. pozbawia A. T. (1) władzy rodzicielskiej nad małoletnim A. Z. (1);

IV. zasądza od pozwanego A. T. (1) na rzecz małoletniego A. Z. (1) kwotę po 630 (sześćset trzydzieści) złotych miesięcznie tytułem alimentów na rzecz małoletniego, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami za opóźnienie określonymi w art. 481 § 2 kc na wypadek opóźnienia w płatności każdej z rat, do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego J. Z. (1) poczynając od dnia 2 listopada 2016 r.;

V. zasądza od pozwanego A. T. (1) na rzecz powódki J. Z. (1) kwotę 861 (osiemset sześćdziesiąt jeden) złotych tytułem pokrycia części wydatków związanych z ciążą i porodem płatnych w terminie 60 (sześćdziesięciu) dni od uprawomocnienia się wyroku,

VI. zasądza od pozwanego A. T. (1) na rzecz powódki J. Z. (1) kwotę 2100 (dwóch tysięcy stu) złotych tytułem pokrycia części wydatków związanych z kosztami trzymiesięcznego utrzymania matki małoletniego w okresie porodu; płatne w terminie 90 (dziewięćdziesięciu) dni od uprawomocnienia się wyroku;

VII. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

VIII. koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi;

IX. zasądza od pozwanego A. T. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Kasa tutejszego Sądu Rejonowego kwotę 532,05 (pięćset trzydzieści dwa złote 05/100 gr) tytułem opłat sądowych od których uiszczenia powódka była zwolniona z mocy ustawy, w tym również opłaty za klauzulę wykonalności;

X. zasądza od pozwanego A. T. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Kasa tutejszego Sądu Rejonowego kwotę 1693,18 (jeden tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt trzy 18/100) złotych tytułem kosztów związanych z przeprowadzeniem dowodu z opinii Instytutu (...) w B. i uznaje tę kwotę za uiszczoną w całości przez pozwanego;

XI. wyrokowi w punkcie IV nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

/-SSR Robert Kłosowski/

Sygn. akt III RC 139/16

UZASADNIENIE

Powódka J. Z. (1) wniosła o ustalenie, że pozwany A. T. (1) jest ojcem małoletniego A. Z. (1) ur. (...), o nie nadawanie małoletniemu nazwiska pozwanego T., o pozbawienie pozwanego A. T. (1) władzy rodzicielskiej nad małoletnim, o zasądzenia na rzecz małoletniego alimentów w wysokości po 1000 złotych miesięcznie płatnych począwszy od 8 września 2016 r. do 10 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, o zasądzenie od pozwanego A. T. (1) na rzecz powódki kwoty 861 złotych tytułem wyprawki, o zasądzenie od pozwanego A. T. (1) na rzecz powódki kwoty 3614 złotych tytułem zwrotu wydatków związanych z ciążą i porodem oraz kosztów trzymiesięcznego utrzymania matki w okresie porodu i zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż powódka i pozwany spotykali się w okresie listopad – grudzień 2015 r. i dwukrotnie doszło do współżycia fizycznego. J. Z. (1) liczyła na stały związek z A. T. (1) i była przekonana, iż pozwany ma podobne plany. Z uzyskanych od niego informacji wynikało, iż jest rozwiedziony i podzielił się z byłą żoną opieką nad dziećmi. Powódka w tym okresie nie współżyła z innymi mężczyznami. W dniu 31 grudnia 2015 r. dowiedziała się o ciąży, a w dniu 2 stycznia w rozmowie telefonicznej przekazała tę informację pozwanemu. A. T. (1) poinformował powódkę, iż jest w związku z inną kobietą i zaproponował usunięcie ciąży. Powódka odmówiła żądając od pozwanego wsparcia materialne i psychiczne w okresie ciąży. Pozwany odmówił.

W okresie ciąży J. Z. (1) starała się zapewnić dziecku jak najlepszą opiekę i w związku z tym uczęszczała na prywatne wizyty u ginekologa, których koszt wyniósł 900 złotych oraz wizyty u stomatologa i okulisty, których koszt wyniósł ok. 300 złotych. Poddała się również niezbędnym badaniom, kupowała zalecane leki i suplementy diety, których łączny koszt wyniósł kwotę ok. 488 złotych. Powódka wskazała, iż koszty jej 3 miesięcznego utrzymania po porodzie obejmują wynajęcie mieszkania w kwocie 1347 złotych, opłatę za prąd ok. 180 złotych, opłatę za gaz ok. 120 złotych, internet i telewizję kablową w kwocie 159 złotych, opłatę za telefon komórkowy 120 złotych. Łączne wydatki jakie powódka poniosła w związku z ciążą i porodem oraz koszt trzymiesięcznego utrzymania w okresie porodu wyniósł kwotę 3614 złotych.

Powódka J. Z. (1) wskazała również, iż samodzielnie poniosła koszty związane z przygotowaniem wyprawki dla dziecka : ubranka, leki i kosmetyki, termometr, pieluszki, laktator oraz zakup dodatkowych mebli do mieszkania. Łącznie na ten cel wydała kwotę 861 złotych co może poświadczyć dołączonymi do pozwu paragonami. Zasadniczą część wydatków na wyprawkę w postaci wózka, łóżeczka, fotelika samochodowego, przewijaka, wanienki, bujaka, ubranek ze względu na wysokie koszty i ciężką sytuację powódka zmuszona była zakupić jako używane i w związku z tym nie posiada dowodów zakupu wskazanych rzeczy. Stąd też domaga się kwoty 861 złotych wydatków udokumentowanych paragonami.

W dalszej części uzasadnienia powódka wskazała, iż mieszka w wynajmowanym mieszkaniu w L.. W związku z zawarciem umowy najmu musiała wpłacić wkład w wysokości 22 575 złotych. Na ten cel musiała w części się zapożyczyć. Obecnie spłaca pożyczki, wysokość miesięcznej raty wynosi 400 złotych. J. Z. (1) jest zatrudniona w W. w L.. Od dnia urodzenia dziecka przebywa na urlopie macierzyńskim, następnie zamierza wziąć urlop rodzicielski. W tym czasie uzyskuje zasiłek w wysokości 80 % pensji tj. ok. 1900 złotych netto. W roku akademickim 2014/2015

powódka rozpoczęła studia na filologii angielskiej aby podwyższyć swoje kompetencje zawodowe. Koszty związane z opłatami za rok akademicki to 4900 złotych. niezbędne części.

J. Z. (1) wyszczególniła również w dalszej części uzasadnieniu pozwu wydatki ponoszone na utrzymanie syna wskazując, iż pozwany winien również partycypować w kosztach opłaty za mieszkanie w kwocie 642 złotych miesięcznie oraz 400 złotych miesięcznie z tytułu wynagrodzenia opiekunki dla dziecka w okresach (dwa razy w miesiącu) w których matka małoletniego wyjeżdża na studia.

Powódka wskazała, iż pozwany A. T. (1) nie wykazuje żadnego zainteresowania jej sytuacją, stanem zdrowia oraz sytuacją syna. Nie wykazywał takiego zainteresowania również w okresie ciąży oraz porodu, przez co była ona zdana wyłącznie na siebie oraz pomoc rodziny. Również po urodzeniu dziecka nie zajmuje się małoletnim dzieckiem, nie bierze udziału w czynnościach opiekuńczych i nie interesuje się stanem zdrowia i losem małoletniego. A. T. (1) jest osobą o wysokim statusie materialnym. Posiada na własność dwa mieszkania przy ul. (...) w O. oraz nieruchomość gruntową o charakterze rekreacyjnym w O. lub pobliżu O.. Zatrudniony jest w s.w stopniu k. i jego dochody są nieporównywalnie wyższe niż dochody powódki. Pozwanego stać jest aby spędzać wakacje z dziećmi z poprzedniego związku za granicą. Powinien ponosić więc wydatki na utrzymanie syna w proporcjonalnie wyższym stopniu niż matka dziecka.

Pozwany A. T. (1) w odpowiedzi na pozew wskazał, iż jest zaskoczony niniejszym postępowaniem, informacją o tym, że może być ojcem małoletniego i w związku z tym nie jest w stanie ustosunkować się do żądań pozwu. Wskazał, iż o dziecku tak naprawdę dowiedział się z pozwu. Przyznał, iż matka dziecka kierowała do niego sms z pytaniem o grupę krwi, ale fakt ten nie można utożsamiać z informacją o zajściu w ciążę. Uznał, iż wskazane sms-y są próbą nawiązania ponownego kontaktu powódki z pozwanym, albowiem jest rzeczą nagminną, iż kobiety usiłują pod pozorem ewentualnej ciąży nadać znajomości nowy bieg. A. T. (1) potwierdził, iż łączyła go krótka znajomość z powódką, która zakończyła się jednokrotnym współżyciem. Wskazał, iż nie mógł w związku z tym przypuszczać, iż zajdzie ona w ciążę. Po drugim spotkaniu ich wspólna znajomość zakończyła się za obopólną zgodą. Pozwany był już w innym związku, a z wypowiedzi powódki wynikało również, iż i ona z kimś się spotyka. Po tym nie doszło już do żadnych innych spotkań. A. T. (1) wskazał również, iż w dzisiejszych czasach, kiedy to wiele małżeństw ma problemy z zajściem w ciążę, fakt nawet hipotetyczny, iż powódka jest z nim w ciąży jawi się bardzo mało prawdopodobnym.

Pozwany w dalszej części odpowiedzi na pozew podkreślił, iż w związku z całą sytuacją „ogarnia go złość” albowiem nic nie wiedział o ciąży, nie uczestniczył w związku z tym w żadnym z jej etapów, nie widział jak dziecko się rozwija, rośnie, jak się czuje, czy mu niczego nie brakuje i w końcu nie uczestniczył również w jego narodzinach i nie ma obecnie żadnych informacji o dziecku. O wszystkim dowiaduje się z pozwu, w którym domaga się od niego pokrycia kosztów utrzymania dziecka i matki w okresie porodu i 3 miesiące po porodzie. Tymczasem nie otrzymał on wcześniej od matki żadnej informacji, maila, telefonu czy sms-a z właściwą informacją. W związku z powyższym pozwany wskazał, iż czuje się jak „reproduktor i bankomat”. Pozwany podkreślił, iż ma 43 lata, jest po rozwodzie, ma 22 letniego syna, który ma narzeczoną i mieszka oddzielnie. Jest więc sam i gdyby dowiedział się o fakcie poczęcia dziecka to nie zachowywałby się tak irracjonalnie. Na koniec wskazał, iż kwestionuje swoje ojcostwo wobec małoletniego co do zasady. Jednakże kiedy okaże się, że małoletni A. jest jego dzieckiem to zachowa się jak ojciec ze wszystkimi tego konsekwencjami.

Na rozprawie w dniu 16 lutego 2017 r. powódka sprecyzowała pozew wskazując, iż dochodzona kwota 861 złotych dotyczy pokrycia kosztów ciąży i porodu obejmuje również wyprawkę, zaś kwota 3614 złotych dochodzona jest z tytułu pokrycia kosztów trzymiesięcznego utrzymania matki dziecka w okresie porodu. Wskazała również ustosunkowując się do treści odpowiedzi na pozew, iż poinformowała pozwanego o zajściu w ciążę telefonicznie. Z inicjatywy A. T. (1) doszło również do spotkania w O., gdzie powódka poinformowała pozwanego, że jest w ciąży.

Pozwany ustosunkowując się do stwierdzeń powódki potwierdził uzyskanie informacji o zajściu w ciążę od powódki najpierw telefonicznie a następnie w czasie bezpośredniego spotkania. Wskazał jednak, iż pozostawał nadal nie przekonany, gdyż oczekiwał od J. Z. (2) okazania dokumentu medycznego potwierdzającego zajście w ciążę. Gdy

w dalszym ciągu nie otrzymywał od powódki żadnych informacji na piśmie nie widział potrzeby do podejmowania jakichkolwiek działań. Stąd też odpis pozwu jaki otrzymał był dla niego dużym zaskoczeniem.

Po przeprowadzeniu w toku niniejszego postępowania badań DNA pozwany A. T. (1) na rozprawie w dniu 24 października 2017 r. uznał powództwo w zakresie swojego ojcostwa. Wyraził również zgodę na pozostawienie nazwiska małoletniego A. (...). Uznał również wniosek zawarty w pozwie o pozbawienie go władzy rodzicielskiej nad małoletnim. Wskazał również, iż uznaje powództwo o zasądzenie alimentów na rzecz małoletniego do kwoty po 400 złotych miesięcznie. Wniósł o oddalenie żądania zasądzenia kwoty 861 złotych z tytułu wyprawki oraz o oddalenie żądania zasądzenia kwoty 3641 złotych z tytułu przyczyniania się do pokrycia kosztów trzymiesięcznego utrzymania matki w okresie porodu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. Z. (1) i A. T. (1) poznali się w listopadzie 2015 r. w czasie mistrzostw s. m.. Następnie spotykali się w czasie zjazdów powódki na studia, średnio co 2 tygodnie. W czasie ostatniego zjazdu w weekend 21/22 listopada 2015 r. strony podjęły współżycie. Do kolejnego współżycia doszło w weekend 12/13 grudnia 2017 r. W trakcie współżycia powódka i pozwany nie stosowali żadnych zabezpieczeń przed niechcianą ciążą. 31 grudnia 2015 r. powódka zorientowała się, że jest w ciąży. Ojcem dziecka jest A. T. (1). Dwa dni potem poinformowała o tym pozwanego A. T. (1). Strony spotkały się w O.. W czasie spotkania powódka powtórzyła informację o zajściu w ciążę. Pozwany odmówił wsparcia powódki. Strony zerwały kontakty.

/bezsporne, opinia z badań pokrewieństwa I. S.– k. 113-119/

W czasie ciąży powódka J. Z. (1) pracowała jako referent prawno administracyjny w W. w L. otrzymując wynagrodzenie zasadnicze w wysokości ok. 2300 złotych miesięcznie. Ciąża przebiegała prawidłowo. J. Z. (1) uczęszczała regularnie na wizyty do ginekologa, których koszt wynosił łącznie 900 złotych (100 złotych za jedną wizytę). Powódka przyjmowała również leki i suplementy. Uczęszczała do dentysty. Na około 2 tygodnie przed porodem (8 września 2016 r.) powódka przeszła na zwolnienie lekarskie. J. Z. (1) samodzielnie zakupiła w sklepach niezbędne przedmioty związane z przygotowaniem wyprawki dla dziecka : część ubranek, leki i kosmetyki, termometr, pieluszki, laktator, jak również zakupiła dodatkowe meble do mieszkania. Łącznie na ten cel wydała kwotę 861 złotych. Oprócz zakupów w sklepach nowych rzeczy powódka zakupiła również używany wózek, łóżeczko, fotelik samochodowy, przewijak, waniankę, bujaki oraz część z ubranek. Poród odbył się w szpitalu w B.. Trwał 12 godzin. W czasie porodu wywiązały się komplikacje skutkujące koniecznością cesarskiego cięcia. Małoletni powód A. Z. (1) urodził się w dniu (...) w B.. Po pięciu dniach od porodu powódka była wypisana ze szpitala. Przez okres około półtora miesiąca przebywała u swoich rodziców, którzy opiekowali się nią i pomagali w opiece nad dzieckiem. W tym czasie powódka przekazywała swoim rodzicom kwotę 200 złotych celem pokrycia w części kosztów jej utrzymania i wyżywienia. Utrzymywała się z zasiłku macierzyńskiego w kwocie ok. 1900 złotych netto. Powódka ponosiła równolegle koszty związane z utrzymaniem wynajmowanego mieszkania w L.. Miesięczny koszt wynajmu mieszkania wraz z rachunkami wynosił ok. 700 złotych miesięcznie. Małoletni A. Z. (3) urodził był zdrowy.

/dowód : zaświadczenie k. 9kopie faktur k. 12, kopie paragonów z gabinetu ginekologicznego k. 15, zaświadczenie o wysokości opłat k. 22-24, odpis skrócony aktu urodzenia dziecka - k. 35; zeznania powódki J. Z. k. 188-189 (nagranie k. 192)/

Małoletni A. Z. (1) obecnie ma 14 miesięcy. Jest dzieckiem zdrowym. Uczęszcza do żłobka, którego miesięczny koszt wynosi 320 złotych. Od chwili jego urodzenia dzieckiem opiekuje się nim wyłącznie matka J. Z. (1). Pozwany A. T. (1) zarówno wcześniej, jak i obecnie, po przeprowadzonych badaniach DNA nie interesuje się dzieckiem, nie kontaktuje się z nim. J. Z. (1) pracuje jako referent prawno-administracyjny w (...) w L., otrzymując wynagrodzenie w kwocie średnio 2.298,58 zł netto miesięcznie. Nie ma żadnych dodatkowych źródeł dochodu. Nie uzyskuje wsparcia z opieki społecznej, z uwagi na podjęcie pracy nie uzyskuje świadczenia 500+. Uzyskuje alimenty w kwocie 500 złotych miesięcznie, które płaci pozwany na podstawie postanowienia o zabezpieczeniu. J. Z. (1) nie posiada żadnych oszczędności. Posiada zobowiązania finansowe z tytułu rat za zaciągniętą pożyczkę mieszkaniową w wysokości

15.000 zł. Miesięczna wysokość raty wynosi kwotę 216 złotych. Rodzice powódki nie mieszkają w L., zaś powódki nie stać na opiekunkę dla dziecka. Stąd też w przypadku np. niedyspozycji dziecka powódka zmuszona jest albo pozostawić dziecko w żłobku albo brać urlop, czy zwolnienie z pracy. Dodatkowo z uwagi na charakter wykonywanej pracy pracodawca wymaga od J. Z. (1) dyspozycyjności, co dla utrzymania pracy i możliwości awansu skutkuje koniecznością zapewnienia opieki nad dzieckiem w postaci usług opiekunki. Koszt opiekunki wynosi 20 złotych na godzinę. Szacowany miesięczny koszt opiekunki to kwota 480 złotych miesięcznie. Powódka zamieszkuje razem z dzieckiem w mieszkaniu stanowiącym własność (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L.. Matka powoda w zamian za partycypację w kosztach budowy wskazanego lokalu mieszkalnego, ma do dyspozycji 2-pokojowe mieszkanie o powierzchni 47,60 m². Miesięczny koszt opłat za mieszkanie wynosi kwotę ok. 450 złotych.

/dowód : kopia umowy partycypacji w kosztach budowy lokalu mieszkalnego –k. 2; zaświadczenie o zarobkach – k. 185; kopia umowy o udzielenie pożyczki – k. 20; kopia zaświadczeń o wysokości opłat w zajmowanym lokalu – k. 22-23/

Pozwany A. T. (1) ma 44 lata. Jest zatrudniony na czas nieokreślony w A. w O. na stanowisku funkcjonariuszas.w stopniu k.. Jego dochód wynosi średnio 4.531,30 zł netto miesięcznie. Pozwany jest zdrowy, posiada oszczędności w kwocie około 10.000 zł, działkę ogrodniczą oraz mieszkanie w którym zamieszkuje o powierzchni 43 m2 znajdujące się przy ul. (...) w O.. Koszty opłat związanych z użytkowaniem wskazanego mieszkania łącznie z funduszem remontowym wynoszą ok. 330 złotych miesięczne. Drugie mieszkanie przy ul. (...) w O. pozwany w dniu 10.01.2017 r. darował swojemu synowi z związku małżeńskiego. Darowizna ta stanowiła realizację porozumienia pomiędzy pozwanym i jego byłą małżonką z 2011-2012 r. polegająca na wyłączeniu z majątku wspólnego wskazanej nieruchomości przed postępowaniem o podział majątku wspólnego i przeznaczenia jej na potrzeby syna. Pozwany ma bowiem ze związku małżeńskiego syna i córkę. W czasie rozvodu pozwany i jego małżonka ustalili, iż córka W. T. (obecnie 17 lat) pozostanie przy matce, zaś syn P. T. (obecnie 23 lata) przy ojcu. Pozwany A. T. (1) uiszcza alimenty w kwocie 500 zł na córkę. Nie występował o zasądzenie alimentów na syna od byłej małżonki. Syn pozwanego P. T. studiuje w W.. Pozwany opłaca synowi wynajęcie pokoju w W. (600 złotych), pokrywa koszty biletu miesięcznego komunikacji miejskiej w kwocie ok. 100 złotych, pokrywa koszty przejazdów z W. do O. w weekendy w kwocie 200 złotych i przekazuje kwotę 700 złotych na jego utrzymanie w W.. Łącznie miesięcznie pozwany wydaje na syna kwotę ponad 1600 złotych. Do tego opłaca również koszty utrzymania mieszkania syna w O. w kwocie ok. 300 złotych. Od czasu urodzenia się małoletniego powoda A. T. (2), pozwany nie interesował się nim, ani też nie uczestniczył w kosztach jego utrzymania.

/dowód : wymiar opłat za mieszkanie k. 172-173, zaświadczenie o zarobkach – k. 175; zeznania strony pozwanej – k. 189 verte, 190; kopia umowy darowizny – k. 179-181; kopia wyroku rozwodowego – k. 170, 170 verte/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie częściowo.

Po sporządzeniu opinii z zakresu badań DNA oraz złożeniu przez pozwanego A. T. (1) oświadczenia o uznaniu powództwa w zakresie ojcostwa małoletniego A. Z. (1) kwestia ta była bezsporna. Zdaniem Sądu przeprowadzone postępowanie w niniejszej sprawie, w szczególności opinia z zakresu badań DNA pozwoliła na ustalenie w sposób nie budzący wątpliwości ojcostwa pozwanego. Stąd też Sąd orzekł jak w pkt I wyroku.

W trakcie prowadzonego postępowania strony złożyły również zgodne oświadczenia odnośnie nazwiska jakie ma nosić małoletni. Stąd też Sąd na podstawie art. 89 § 1 i § 2 krio nadał małoletniemu dotychczasowe nazwisko (...). O powyższym orzeczono w pkt II wyroku.

Pozwany uznał również powództwo w zakresie wniosku o pozbawienie go władzy rodzicielskiej. Pomimo wcześniejszych deklaracji wskazujących, iż po uzyskaniu pewności co do swojego ojcostwa będzie chciał uczestniczyć w jego wychowaniu nadal całkowicie nie interesuje się dzieckiem. Podkreślić należy, iż decyzja w zakresie władzy rodzicielskiej podejmowana winna być w trosce o dobro dziecka. Dobro dziecka należy przy tym rozumieć szeroko - jako jego prawidłowy rozwój fizyczny, psychiczny i emocjonalny. W przekonaniu Sądu podejmowanie właściwych

decyzji w zakresie rozwoju dziecka wymaga więc wiedzy i świadomości w zakresie jego potrzeb oraz uzdolnień, zainteresowania jego rozwojem oraz chęci aktywnego uczestnictwa w wychowaniu. Jedynie bowiem wtedy, mając wiedzę w zakresie osobowości dziecka, można podejmować odpowiedzialne i właściwe decyzje dotyczące dziecka. Pozwany A. T. (1) nie interesuje się małoletnim, nie pragnie uczestniczyć w jego wychowaniu. Przedstawił w tym zakresie jasną deklarację. Dla dobra małoletniego wskazane jest więc pozbawienie go władzy rodzicielskiej o czym Sąd orzekł na podstawie art. 93 § 2 krio.

Za jedynie częściowo uzasadnione Sąd uznał roszczenie w zakresie wysokości alimentów na rzecz małoletniego. Podkreślić należy, iż obowiązek dostarczania środków utrzymania i wychowania dziecka, które nie jest się w stanie utrzymać się samodzielnie, zgodnie z art. 133 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (krio) obciążą rodziców tego dziecka. Rodzice dziecka są więc obowiązani wspólnie do przyczyniania się do zaspokajania potrzeb dziecka, przy czym obowiązek ten ciąży również na tym z rodziców, z którym dziecko na co dzień przebywa. Natomiast zgodnie z art. 135 § 1 krio zakres świadczeń alimentacyjnych zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz z drugiej strony od finansowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Brzmienie art. 135 § 1 krio wskazuje więc, iż każdorazowo zakres świadczeń alimentacyjnych ograniczony jest z jednej strony potrzebami uprawnionego, a z drugiej strony możliwościami zarobkowymi zobowiązanego. Innymi słowy, kwota zasądzonych alimentów nie może przekraczać potrzeb osoby uprawnionej, ani też przekraczać możliwości osób zobowiązanych. Dodać również należy, iż wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka może polegać także na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie (art. 135 § 2 krio). Uwzględnianie jako wkładu alimentacyjnego osobistych starań w utrzymanie i wychowanie dziecka jest szczególnie istotne w sytuacji dzieci bardzo małych, albowiem oczywiste jest, iż dzieci te wymagają dużo więcej uwagi, troski i opieki, a więc także i osobistych starań w tym zakresie, niż dzieci starsze, kilkunastoletnie.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy rozpocząć należy od stwierdzenia, iż w ocenie Sądu poza sporem pozostaje kwestia istnienia obowiązku alimentacyjnego pozwanego A. T. (1) na rzecz małoletniego A. Z. (1). Małoletni jest dzieckiem pozwanego, zaś od urodzenia dziecko znajduje się pod opieką matki. Pozwany uznał powództwo w tym zakresie do kwoty 400 złotych miesięcznie. Kwestią sporną jest natomiast kwestia wysokości należnych alimentów.

Odnosząc się do kwestii wysokości alimentów wskazać należy, iż małoletni ma obecnie 13 miesięcy. Oczywistym jest, iż małoletni nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, nie posiada majątku, z którego możliwe byłoby czerpanie dochodów przeznaczonych na jego utrzymanie. Dziecko jest zdrowe. Jego potrzeby w zakresie wydatków na ubrania, kosmetyki, środki czystości oraz jedzenie nie odbiegają od przeciętnych wydatków na dziecko znajdujące się w tym wieku i wynoszą w tym zakresie kwotę co najmniej 700-800 złotych miesięcznie. Okolicznością, która powoduje, iż wydatki związane z utrzymaniem małoletniego A. Z. (1) wykraczają poza wskazaną kwotę określającą przeciętne wydatki na utrzymanie dzieci w tym wieku jest fakt, iż powódka J. Z. (1) samodzielnie zajmuje się wychowaniem małoletniego. W związku z tym zmuszona była oddać małoletniego do żłobka w którym małoletni przebywa w okresie jej pracy. Wydatek w tym zakresie, w kwocie 320 złotych, jest więc zdaniem Sądu jest całkowicie uzasadniony. Fakt pobytu dziecka w dni powszednie w żłobku wpływa z drugiej strony na ocenę wkładu osobistych starań w utrzymanie małoletniego. Za jedynie częściowo uzasadnione należy uznać twierdzenia matki małoletniego wskazujące na konieczność wynajęcia opiekunki w przypadku choroby dziecka. Matka małoletniego może bowiem w takim przypadku skorzystać ze zwolnienia lekarskiego. Wpływa to wówczas na wysokość jej wynagrodzenia, co również uwzględnić należy, przy określaniu jej możliwości zarobkowych, a w konsekwencji także wysokości należnych alimentów. W ocenie Sądu Rejonowego uwzględniając podniesione powyżej okoliczności stwierdzić więc należy, iż usprawiedliwiony koszt utrzymania małoletniego A. Z. (3), mającego obecnie 13 miesięcy wynosi aktualnie kwotę co najmniej 1100-1150 zł miesięcznie. Jak wskazano powyżej koszty utrzymania dziecka obciążają oboje rodziców. Ich obowiązki wobec dziecka są równe, co nie oznacza, że takie same. Możliwe jest również spełnianie swojego obowiązku w części poprzez osobiste starania o wychowanie małoletniego. Tak jest w ocenie Sądu w niniejszej sprawie, albowiem matka małoletniego J. Z. (1), po powrocie dziecka ze żłobka oraz w weekendy sprawuje samodzielnie opiekę nad dzieckiem. Pozwany nie wspiera jej w żaden sposób, ani przez osobiste starania, ani przez zakup określonych rzeczy

dla małoletniego, prezentów etc. Stąd też biorąc pod uwagę powyższe oraz sytuację materialną stron, Sąd uznał, iż zakres obowiązku alimentacyjnego pozwanego winien wynosić kwotę po 630 złotych miesięcznie. W przekonaniu Sądu wskazana kwota pozostaje w granicach możliwości pozwanego. Dysponuje on stałym dochodem, którego wysokość przekracza 4300 złotych netto. Należy wskazać, iż pozwany ma obowiązek traktować dzieci w równy sposób. Rezygnacja z dochodzenia alimentów od byłej żony na rzecz studiującego syna, dbanie o komfort syna i możliwość mieszkania w oddzielnym mieszkaniu (spotkania z dziewczyną) i co za tym idzie rezygnacja z dochodów z wynajmu, wreszcie wspieranie go kwotą ok. 2000 złotych miesięcznie jest prawem pozwanego i zależy od jego dobrej woli. Takie postępowanie nie może odbywać się kosztem drugiego syna A. T. (1). Pozwany winien w równy sposób traktować swoje dzieci i zapewnić małoletniemu A. środki utrzymania adekwatne do posiadanych możliwości, zwłaszcza w przypadku w którym całkowicie nie angażuje się w jego wychowanie. Stąd też Sąd orzekł jak w pkt IV wyroku.

Za nieuzasadnione Sąd uznał równocześnie roszczenie zasądzenia alimentów za okres sprzed wytoczenia powództwa, tj. od dnia urodzenia dziecka - od (...)r.. Stwierdzić należy, iż kwestię zaległych roszczeń alimentacyjnych za okres przed wytoczeniem powództwa reguluje art. 137 § 2 krio. Zgodnie z wskazanym przepisem niezaspokojone potrzeby uprawnionego z czasu przed wniesieniem powództwa o alimenty sąd uwzględnia zasądzając odpowiednią sumę pieniężną. Przepis ten stanowi wyjątek od zasady, zgodnie z którą alimenty służą zaspokajaniu bieżących potrzeb uprawnionego. Dochodzenie ich za okres sprzed wniesienia pozwu dopuszczalne jest więc jedynie w przypadkach wyjątkowych i uzależniony jest od wykazania przez powoda, że usprawiedliwione potrzeby związane z utrzymaniem i wychowaniem osoby uprawnionej nie zostały za określony okres zaspokojone albo że potrzeby te zostały zaspokojone na przykład dzięki zaciągniętym pożyczkom.

W niniejszej sprawie zdaniem Sądu nie ulega wątpliwości, iż wszystkie potrzeby małoletniego A. Z. (1) za dochodzony okres zostały zaspokojone. Nie było przy tym potrzeby zaciągania na ten cel zobowiązań finansowych. Pożyczki jakie zaciągnęła matka małoletniego dotyczyły partycypacji w kosztach budowy mieszkania. Wskazana umowa zaciągnięta była w dniu 25 kwietnia 2012 r. Stąd też Sąd kierując się dyspozycją art. 137 § 2 krio w tym zakresie powództwo oddalił.

Odnosząc się do pozostałych roszczeń powódki wskazać należy, iż podstawą prawną żądania pokrycia kosztów związanych z ciążą i porodem jest art. 141 krio. Zgodnie ze wskazanym przepisem ojciec nie będący mężem matki zobowiązany jest przyczynić się w rozmiarze odpowiadającym okolicznościom do pokrycia wydatków związanych z ciążą i porodem oraz kosztów trzymiesięcznego utrzymania matki w okresie porodu. Z ważnych powodów matka może żądać udziału ojca w kosztach swego utrzymania przez czas dłuższy niż trzy miesiące. A jeżeli skutek ciąży lub porodu matka poniosła inne konieczne wydatki albo szczególne straty majątkowe, można żądać, ażeby ojciec dziecka nie będący jej mężem pokrył odpowiednią część owych wydatków lub strat. Zauważyć więc należy, iż matce dziecka na podstawie cytowanego przepisu przysługują dwa roszczenia. Pierwsze dotyczy pokrycia zwyczajowo przyjętych, normalnych, typowych kosztów związanych z ciążą i porodem. Będzie to więc koszt wyprawki dla dziecka, zakup łóżeczka, wózka etc. Drugie z roszczeń zobowiązuje ojca dziecka do pokrycia, w rozmiarze odpowiadającym okoliczności, kosztów trzymiesięcznego utrzymania matki w okresie porodu. Zarówno w jednym jak i drugim przypadku roszczenia należy określić termin płatności. O sposobie płatności roszczeń decydują przede wszystkim możliwość wywiązania się przez ojca z nałożonego obowiązku.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy i biorąc pod uwagę zgromadzony materiał dowodowy, w szczególności przesłuchanie powódki i przedłożone przez nią rachunki oraz faktury, jak również zasady doświadczenia życiowego nie ulega wątpliwości, iż koszt wydatków tzw. „wyprawki” oraz innych wydatków związanych z ciążą i porodem przekraczał kwotę ok. 1800 złotych. Wydatki te były niezbędne i typowe dla właściwego zabezpieczenia małoletniego. J. Z. (4) domagała się wyłącznie zwrotu kosztów zakupu przedmiotów na które posiadała dowody ich zakupu. Faktycznie poczynione przez nią wydatki były dużo większe. Oprócz wyszczególnionych przedmiotów na które posiadała dowody zakupu matka małoletniego zakupiła inne używane sprzęty : wózek, łóżeczko, fotelik samochodowy, przewijak, waniankę, bujak oraz część z ubrań W ocenie Sądu, mając na uwadze powyższe oraz zasady doświadczenia życiowego zasadnym jest więc obciążenie pozwanego A. T. (1) - ojca małoletniego - obowiązkiem zwrotu połowy kosztów związanych z ciążą i porodem, przy uwzględnieniu wysokości żądania (zakazu orzekania ponad

żądanie). Stąd też Sąd orzekł jak w pkt V uwzględniając możliwości wywiązania się przez pozwanego ze wskazanego obowiązku.

Odnosząc się z kolei do roszczenia pokrycia kosztów trzymiesięcznego utrzymania matki w okresie porodu stwierdzić należy, iż udział pozwanego w tych kosztach powinien odpowiadać okolicznością sprawy. W przekonaniu Sądu okoliczności te dotyczą nie tylko posiadanego przez ojca dziecka majątku i możliwości zarobkowych, ale również jego zaangażowania i pomocy dla matki dziecka w tym okresie. Ważne jest w szczególności pomoc i okazywane wsparcie. Z oczywistych powodów możliwości matki znajdującej się w okresie zaawansowanej ciąży, czy też porodu w zakresie załatwiania swoich spraw, dopilnowania kwestii związanych z właściwą pielęgnacją i opieką są mocno ograniczone. W niniejszej sprawie pozwany pomimo posiadanej wiedzy o ciąży całkowicie nie interesował się sytuacją dziecka oraz jego matki. Nie wspierał jej w okresie porodu, nie pomagał jej i w żadnym sposobie nie ponosił kosztów jej utrzymania. Postawa ta zważywszy przebieg i komplikacje związane z porodem dodatkowo pogarszała sytuację powódki. Zdaniem Sądu więc, z uwagi na podniesione okoliczności i brak osobistych starań pozwany winien w szerszym stopniu pokryć koszty związane z trzymiesięcznym utrzymaniem powódki w okresie porodu. Koszty te to nie tylko zakup witamin i lekarstw, środków pielęgnacji oraz wyżywienia dla matki etc. ale również koszt utrzymania mieszkania w tym okresie, zakupu odzieży do szpitala, itp. Stąd też biorąc pod uwagę możliwości zarobkowe i uzyskiwane dochody przez pozwanego, jego całkowity brak zainteresowania powódką w okresie porodu Sąd uznał, iż pozwany A. T. (1) winien pokryć koszty utrzymania matki małoletniej na poziomie 700 zł miesięcznie (2100 zł przez okres 3 miesięcy). Dlatego też orzeczono jak w punkcie VI wyroku.

Z podniesionych powyżej powodów Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie (pkt VII).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c.

O kosztach sądowych w pkt IX Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 i art. 13 ust. ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. 2010 r. Nr 90 poz. 594 z późn. zm.) uwzględniając częściowe uwzględnienie żądania powódki. Sąd jednocześnie w pkt X zasądził od pozwanego koszty sądowe wynikające z przeprowadzonej opinii DNA, albowiem w tym zakresie (ustalenie ojcostwa) pozwany przegrał proces. Koszty te zostały pokryte z uiszczonej przez pozwanego zaliczki i w związku z powyższym uznane za uiszczone w całości przez pozwanego.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

/SSR Robert Kłosowski/